

Nytt

från
Forskare och
Ingenjörer mot Kärnvapen

Nr 3
Okt
1998

Nytt från Forskare
och Ingenjörer mot
Kärnvapen

ISSN 0281-8051

Adress:

Föreningen Svenska
Forskare och Ingenjörer
mot Kärnvapen
Box 163 65
103 27 STOCKHOLM

E-mail, webadress:

fimk@algonet.se
<http://www.algonet.se/~fimk>

PG 22 06 03-5

**Ansvarig utgivare
och chefredaktör:**

Stefan Andersson
Tel 046-12 02 89
Fax 046-13 81 44
stefan-a@oden.se

Grafisk form:

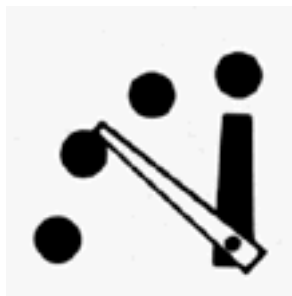
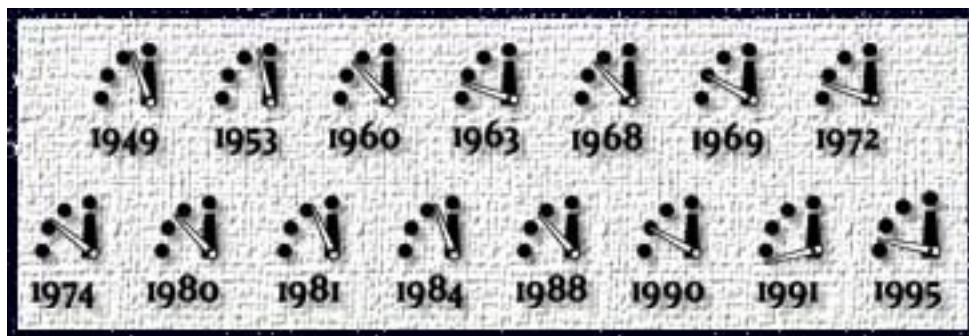
A Stenbergs Text & Form AB

Adressändring anmäls till
vår registerhållare:

PROGEK
Box 31003
400 32 GÖTEBORG
Fax: 031-24 38 10

Vid adressändring måste
adressatnumret anges – se
överst på etiketten. Om
detta saknas, ange att änd-
ringen gäller medlem
i föreningen.

Domedagsklockan genom tiderna:

juni 1998 – efter
kärnvapenproven på
den indiska subkonti-
nenten

Från "The Bulletin of the Atomic Scientists" - <http://www.bullatomsci.org/clock>

Möte med UD

I slutet av augusti hölls ett möte i Stockholm mellan representanter för Utrikesdepartementet och de organisationer som får ekonomiskt stöd därifrån.

I korthet sades att de 9 Mkr som anslagits för respektive år 1999 och 2000 inte kommer att räcka till, men att detta dock är vad staten är beredd att bidra med. Med tanke på att år 2000 är FN:s fredskulturår då flera speciella arrangemang planeras – bland annat vår INES2000-konferens – måste mer pengar avsättas. Detta påpekades av representanter från föreningarna.

Från UD-håll framfördes att det är viktigt med nya grepp i fredsarbetet samt samordning mellan föreningar, så att anslagna medel utnyttjas optimalt.

Utrikesminister Lena Hjelm-Wallén höll ett anförande om ca 20 minuter. Hon framhöll bland annat vikten av att kärnvapenmotståndet hålls levande och att målet är en kärnvapenfri värld. Folkrörelser behövs i denna kamp. Förbudet mot landminor kom till stånd mycket tack vare folkligt engagemang och enträget arbete utanför regeringskretsar.

Stefan Björnson

Ordförandespalten

Domedagsklockan har flyttats 5 minuter närmare midnatt med anledning av kärnvapenproven i Sydasiens. Gunnar Tibell och Lars van Dassen skriver om dessa prov och deras innebörd. Det finns helt klart anledning till oro över fortsatt kärnvapenrustning och risk för kärnvapenkrig på den indiska subkontinenten. Ett positivt tecken är dock dels en växande inhemsk opinion i Indien och Pakistan mot kärnvapnen, dels det som Peter Wallensteen rapporterar rörande minskning av antalet krig. Vågar man hoppas att detta indikerar minskad risk för att nya krig skall bryta ut?

Det är viktigt att världssamfundet arbetar mot eskalering av konflikten mellan Indien och Pakistan och för nedrustning. Folkrörelser för fred tillhör världssamfundet i detta sammanhang. När stormakternas auktoritet minskar – på grund av ekonomiska kriser och försvagat ledarskap – blir det extra viktigt att icke-regeringsbundna organisationer fortsätter agera. Vår förening har tagit kontakt med indiska forskare mot kärnvapen och erbjudit samarbete och stöd. Detta är visserligen en anspråkslös åtgärd, men internationellt samarbete mellan forskare mot kärnvapen kan ha en stark röst i frågan. Sven Hellman ger en tillbakablick över hur risk för kärnvapenkrig har

hanterats – där folkliga initiativ spelat in på betydelsefulla sätt – och redogör för de viktigaste åtgärderna just nu för att minska riskerna.

Utrikesdepartementet kallade till ett möte med folkrörelserna i slutet av augusti för att informera om bidragsförhållanden och få in synpunkter. Antalet anmälda deltagare blev så stort att man tvingades byta lokal! I sitt anförande underströk utrikesminister Lena Hjelm-Wallén vikten av fortsatt aktivt folkrörelsearbete för freden. Det kändes bra att få höra detta från en som är med i de inre kretsarna i samarbetet mellan regeringar för bevarande av freden.

Stefan Björnson

Recensioner av websidor

Campaign free Vanunu

När man öppnar sidan möts man av en duva och ett antal händer. Det visar sig att dessa händer är navigationsverktygen på sidan. Uppbyggnaden är lekfull och amatörmässig, men innehållet är gediget!

Man kan få de senaste nyheterna, uttalanden från Amnesty, men framför allt kan får man veta vart man ska skicka in protestskrivelser. Som en extra finess finns det en mall till ett protestbrev, som man kan skicka som det är eller modifiera.

Abolition 2000

Abolition 2000 är en rörelse som bildades 1995 i syfte att det ska skrivas ett fördrag år 2000 som gradvis ska avveckla och förbjuda alla kärnvapen.

På sin sida har man lagt upp länkar till alla dokument som har kommit fram i rörelsens historia. Det är ganska många och de står i kronologisk ordning med de äldsta först. Man kan läsa om det mesta som har med kärnvapenavtal och lagstiftning att göra.

Efter alla dokumentlänkar finns en lista med länkar till alla organisationer som antingen står bakom Abolition 2000 eller som är relaterade därtill på annat sätt.

Bulletin of the Atomic Sciences

<http://www.bullatomsci.org/>

Detta är en gedigen tidskrift på nätet gjord av "not-for-profit Educational Foundation for Nuclear Science". Detta är en organisation som har växt fram ur Manhattanprojektet. En del forskare därifrån ansåg att kärnvapnen skulle olagligförklaras så att all forskning inom det nukleära området skulle kunna koncentreras på energiförsörjning. Bland annat finns Albert Einstein med i tidskriftens historia.

I nuvarande nummer kan man bland annat läsa om kärnvapenrustningens kostnader, och Saddam Husseins kärnvapenprogram.

Förutom detta finns även tidskriften tillgänglig på spanska!

Krigen BLIR färre

I den senaste sammanställningen från institutionen för freds- och konfliktforskning vid Uppsala universitet rapporteras att antalet väpnade konflikter under perioden 1989-1997 var 103 som utkämpades på 69 olika platser runt om i världen. Av dessa var 33 aktiva under året 1997 på 26 olika platser. Det kan jämföras med 1996 då antalet konflikter var 36 på 29 olika platser. Det visar sig således att konflikterna sakta blir färre, inte fler som många skulle vara beredd att tro. Antalet krig, dvs mycket omfattande väpnade konflikter, är idag sju stycken.

Några mönster för perioden efter det Kalla kriget är numera välbekanta:

De flesta konflikterna är inomstatliga, inte mellanstatliga. Av de 103 konflikterna var endast sex mellanstatliga.

Den enda aktiva mellanstatliga konflikten 1997 var den mellan Indien och

Pakistan, tillika de två stater som genomförde kärnvapensprängningar 1998.

Europa fick inledningsvis en kraftig ökning, men de flesta konflikterna har stannat av.

Afrika har åter fått en ökande andel konflikter

Det är också intressant att notera att de flesta konflikter som startade efter det Kalla krigets slut också hade upphört. Det betyder att många av dagens konflikter är mycket långvariga och därför också kan tänkas vara särskilt svårlösta.

Det finns också distinkta regionala mönster: det är ett antal områden i världen som har mer konflikter än andra.

Ett mer hoppfullt inslag är att forskarna förra året kunde rapportera att det också

slutits ovanligt många fredsavtal. Nitton konflikter slutade med fredsöverenskommelse mellan krigförande parter.

Mer om detta kan läsas i

Wallenstein, Peter & Margareta Sollenberg, "Armed Conflict and Regional Conflict Complexes, 1989—97", *Journal of Peace Research*, Vol. 35, No. 5, 1998. Finns också i publikationen *States in Armed Conflict 1997*, från institutionen för freds- och konfliktforskning, Uppsala Universitet, Box 514, 751 20 Uppsala.

Bulletin of the Atomic Scientists

INDIA BOMBS THE BAN ("Indien bombar provstoppet") – med denna övergripande rubrik inleds näst senaste numret av Bulletin of the Atomic Scientists (Vol. 54 No.4, July/August 1998). Rubriken är grymt ironisk, om man tänker på att vi nu ganska länge levt med det som på engelska kallas "Test ban" – ett förbud mot bombprov, som under flera år respekterats av alla etablerade kärnvapenmakter utom Frankrike, som skämde ut sig för inte så länge sedan.

En stor del av tidskriftsnumret (sid. 20–56) ägnas åt denna katastrof i det mellanfolkliga samarbetet; som bekant dröjde det inte mer än ett par veckor förrän även Pakistan började testa kärnvapen. Artiklarna är författade av några av de främsta kännarna av de två ländernas förhållanden. Inte bara själva bombproven diskuteras ingående utan även de konsekvenser dessa kan få för möjligheterna till fortsatt fred i området. Omvärldens reaktioner har inte låtit vänta på

sig; flera länder har dragit tillbaka sitt utvecklingsbistånd till länderna, och detta kan naturligtvis få dystra följder. I den inre politiken har det som hänt också varit mycket betydelsefullt. Reaktionerna pendlar mellan sorg och jublande stolthet!

Några artikelrubriker kan visa spännvidden i tidskriftens material:

Smällarna som hördes jorden runt

Pappersspåret – om seismografernas uteblivna signaler

Hindu-bomben – om den inrikespolitiska betydelsen

Pakistan går in i klubben

Provstoppsavtalets framtid i fara – Senatens reaktioner i U.S.A.

Från Ryssland, en nertystad reaktion

Kärnvapenbärande missiler inom kontinenten

En mycket politisk bomb

Ett förlorat arv – traditionen från Gandhi har tappats bort

Bulletinen har som kanske många känner till en klocka, som alltsedan 1947 redovisat världsläget, när det gäller riskerna för kärnvapenkrig. Vid omedelbar och stor risk ställs klockans visare på någon minut före midnatt! Med anledning av händelserna i Indien och Pakistan under maj månad har tidskriftens ledning den 11 juni i år beslutat flytta visarna till nio minuter i tolv. Detta innebär en förändring till det sämre på fem minuter från år 1995, när den sista ändringen gjordes. Den nya tiden meddelas i det senaste numret av Bulletin of the Atomic Scientists, där man också påpekar att en så stor förändring åt "fel" håll inte gjorts sedan 1968, det år då Frankrike och Kina inledde sina kärnvapenprov.

Gunnar Tibell

Nytt och gammalt i Sydasiens avskräckningsdynamik

När Indien och Pakistan med kort tids mellanrum genomförde sina kärnvapenprov, så födde det på sina håll också en uppfattning att det "bara" skapade en ny balans – fast baserat på en högre grad av avskräckning än det tidigare hade varit fallet. Men kärnvapenproven innebär inte en avskräckning med en inbyggd stabilitet som kanske fanns mellan öst och väst; snarare tvärtom.

Indien har en stor konventionell övervikt gentemot Pakistan och skulle enligt amerikanska datorsimuleringar vinna ett konventionellt krig mot Pakistan. Indien har flest kärnvapenladdningar (mellan 80 och 100), Pakistan har antagligen inte flera än 30. Däremot har Pakistan färdigutvecklat medeldistansroboten Ghauri och har därmed en fördel, eftersom Indien antagligen inte har sin motsvarighet Agni-roboten klar förrän om ett till två år. Att Indien redan nu har en färdigutvecklad kortdistansrobot är mindre väsentligt i relation till kärnvapnen. Det finns med andra ord en obalans i den tillsynes härskande terrorbalansen. I sig är detta farligt, eftersom det gör att en av de två länderna kan känna sig frestat att påbörja ett krig med vissa vapensystem innan motparten hinner ikapp.

Men riskerna förknippade med avskräckning i Sydasien är också fundamentalt annorlunda än de var det under kalla kriget i Europa. Pakistan och Indien har en lång gemensam gräns, och står ansikte mot ansikte med respektive territoriella krav riktade mot varandra. Etnicitet och religion spelar en stor roll för de politiska lederna i konflikten mellan Indien och Pakistan. Detta var aldrig fallet för USA och Sovjet, eftersom öst-väst konflikten bestod i ideologiska

motsättningar som inte leder till samma brisanta konfliktpotential. Avskräckningen mellan Sovjet och USA baserades på ett omfattande ett underrättelse-system, från vilket man fick ett underlag för att förstå och förtolka motpartens intentioner. Indien och Pakistan har inte tillgångar till detsamma, och i den osäkerheten kan det också finnas en frestelse att använda en förstaslagsförmåga tidigt i en konflikt för att "vara på den säkra sidan".

Men det är inte bara strategi och avskräckningens ofullständighet som leder till bekymmer. I själva sättet kärnvapenproven har använts finns en parallell till hur kärnvapenproven ägde rum i andra stater. Om man grovt skall skildra de olika syften som kärnvapenprov har haft för olika kärnvapenmakter, så kan man hitta olika steg.

- 1) Konstatera att bomben verkligen fungerar
- 2) Konstruera ständigt kraftigare vapen, t.ex. vätebomben.
- 3) a) Mindre kärnladdningar görs, specialdesignade för en tilltänkt kärnvapenbärare.
b) Prov görs med sikte på att framdeles kunna datorsimulera proven i stället för att faktiskt utföra dem.

Vapnen som kommer ur de båda första är främst avsedda att visa muskler och förmåga gentemot andra, och har därmed begränsat militärt värde.

Det finns fortfarande mycket osäkerhet beträffande både Indiens och Pakistans kärnvapenprov. Enligt officiella indiska källor var ett prov en vätebomb. Andra

bedömare antar emellertid att det förmodligen var en kärnladdning som var "trimmad" med tritium och deuterium, vars neutroner förstärker fissionsprocessen i en plutoniumladdning. Man är dessutom fortfarande osäker på om Indien och Pakistan verkligen har gjort så många som de respektive fem och tre proven. Denna osäkerhet antyder att proven skall användas till att visa muskler, som något man skyltar med. Om det har genomförts flera kärnvapenprov samtidigt, så är detta enligt tekniska bedömare oanvändbart till att insamla data för att använda till ett datorsimuleringsprogram.

Under Chrustjevs regeringstid genomförde Sovjet ett gigantiskt vätebombsprov över Novaja Semlja. Syftet var enbart att imponera de delegerade på den sovjetiska partikongressen och skapa fruktan i väst. Chrustjev lyckades med båda, men själva vapentypen var militärt oanvändbar. Däremot kom det andra kärnladdningstyper och otaliga kärnvapenprov. För Indien och Pakistan finns det på samma sätt anledning att anta att kärnvapenproven hittills var tänkt som medel och första steg i ett öppet nukleärt maktspel".

Lars van Dassen
Ph. D. candidate
Department of Peace and Conflict
Research, Uppsala University
Box 514, S-751 20 Uppsala,
Sweden
Phone +46 (0)18-18 78 96 Fax: +46
(0)18-69 51 02
E-mail: Lars .van_Dassen@pcr.uu.se
Department home page:
www.peace.uu.se

Indiska forskare mot kärnvapen

Genom gästboken på vår hemsida har vi fått kontakt med en grupp forskare i Indien som organiserar en rörelse mot kärnvapen. Man välkomnar denna viktiga manifestation för kärnvapenmotståndet! Ett tag fick de styrande i Indien frågan att framstå som en nord-syd konflikt: de forna imperialistmakternas hycklande motstånd mot att fattiga länder skulle få samma status. Genom förankring hos ett inhemskt forskarkollektiv får saken en annan dimension.

Vår förening har tagit kontakt med initiativtagarna och erbjudit samarbete och stöd.

Du kan läsa utdrag ur deras program här nedanför och även besöka deras hemsida på: <http://www.arbornet.org/~isanw>.

Aims and Objectives:

Indian Scientists Against Nuclear Weapons will be a knowledge-based organisation

1. To bring together Indian scientists and technologists in the task of hal-

ting and rolling back the development of nuclear weapons in South Asia and their abolition throughout the world.

2. To carry on a sustained campaign to prevent nuclear weaponisation in India and South Asia.

3. To inform all sections of the public, the government, parliament and the media of the dangers posed by nuclear weapons as weapons of mass destruction, their induction and deployment and their potential use, deliberately or accidentally and to use the scientific knowledge and expertise of the members towards this end.

4. To work with all other organisations in India that are also against nuclear weaponisation in South Asia and support broad coalitions that can strengthen the resistance to nuclear weapons.

5. To promote the aim of peaceful co-existence of all peoples and nations in South Asia and to work with all orga-

nizations from countries neighbouring India, particularly those of fellow scientists, that share these aims and objectives.

6. In addition, in the short-term, to discuss, explore and suggest such partial measures as may be feasible to promote this objective, using in particular direct contacts among the scientific communities of India and its neighbours.

7. To take a principled stand of opposing and exposing the nature, consequences and implications of the unequal global nuclear bargain, and all unequal treaties and arrangements in the nuclear field.

8. To engage in dialogue and co-operate and work with all other organisations in India and abroad that support the genuine global abolition of nuclear weapons and support and participate in broad coalitions that work to achieve this aim.

*Indian Scientists
Against
Nuclear Weapons*

Risk för kärnvapenkrig av misstag!

Behov av nya initiativ med anledning av utvecklingen i Ryssland samt Indien och Pakistan

Varje användning av kärnvapen måste förhindras. Omedelbara och beslutsamma åtgärder är nödvändiga för att befria världen från kärnvapnen. Ett angeläget första steg är att minska riskerna för kärnvapenkrig av misstag. Men i stället ökar dessa risker genom sönderfallet i Ryssland och upprustningen på den indiska halvön.

Ända sedan kärnvapnets tillkomst har funnits farhågor för ett krig till följd av mänskliga misstag eller tekniska defekter. Särskilt inom de stora kärnvapenakterna har en mängd åtgärder vidtagits under årens lopp för att öka säkerheten i hanteringen av kärnvapnen.

Stridsdelarna har utformats så att de inte utlöses genom yttre påverkningar som häftiga stötar, hetta, brand, elurladdning etc. Ett stabilt sprängämne har valts. Haveri hos en kärnvapenbärare får inte leda till utlösning.

Cuba-krisen 1962, då USA och Sovjetunionen stod på randen till ett kärnvapenkrig, gav mänskligheten en brutal demonstration av riskerna att leva med kärnvapen. Som en följd av Cuba-krisen träffades en mängd avtal avsedda att öka säkerheten., t.ex. avtalet 1963 om den heta linjen mellan Moskva och Washington. Den har sedermera kommit till användning ett antal gånger vid internationella konflikter.

Parterna har var för sig infört spärrar mot icke auktoriserad användning av vapnen (Permissive action links, PALs). Personer i den högsta statsledningen har ständigt med sig en väska, varifrån en hemlig, kodad signal kan sändas till vapnen för att dessa skall kunna avfyras.

Beslut om insats av vapen måste fattas snabbt för att förhindra att dessa slås ut innan de avfyras. Tidsnöden skapar stress och ger inte möjligheter till övervägda beslut. Risk att störningar sätter igång ett krig. År 1971 träffades en överenskommelse mellan Sovjetunionen och Förenta Staterna om åtgärder för att minska risken för krig av misstag. Parterna skulle informera varandra vid provskjutning av missiler och vid olyckshändelser för att undanröja risken att de tolkades som anfall. Ytterligare avtal träffades under perioden 1971-1973 om att förebygga krig av misstag till följd av manövrer till havs.

Hotet om utplacering av medeldistansvapnen Pershing 2 och kryssningsmissiler som motdrag mot Sovjetunionens SS 20 i Centraleuropa blev den stora väckarklockan för folkopinionen. Utplaceringen byggde på

föreställningen om ett begränsat kärnvapenkrig i Europa och en counter-force-strategi. Plötsligt blev européerna medvetna om att det var de som skulle offras

i ett krig. Detta blev starten på ett brett folkrörelseengagemang. Detta inriktades främst mot strategiens krav på mycket snabba beslut och hög beredskap. Därigenom ökar risken för krig av misstag. Visserligen blev medeldistansrobotarna utplacerade, men under opinionens tryck träffades INF-avtalet 1987 som ledde till att vapnen ganska snart drogs tillbaka.

Under många år sedan 1940-talet har sålunda de dominerande kärnvapenmakterna USA och Sovjetunionen utvecklat tankar och teknik för att avskräcka varandra från anfall och samtidigt förhindra att ett krig bröt ut genom mänskliga och tekniska defekter. Trots de djupa motsättningarna har det legat i båda parter intresse att bygga upp säkerheten i vapen- och ledningssystemet. Åtgärderna har förutsatt att kärnvapenmakterna varit politiskt stabila, rationellt fungerade, haft erforderlig tid till förfogande för beslut och att vapnen legat under den politiska ledningens kontroll. Till följd av dessa åtgärder har mänskligheten så småningom invaggats i en känsla av säkerhet

Men vilka blir konsekvenserna av den fortsatta upplösningen i Ryssland och av de indiska och pakistanska kärnvapenproven?

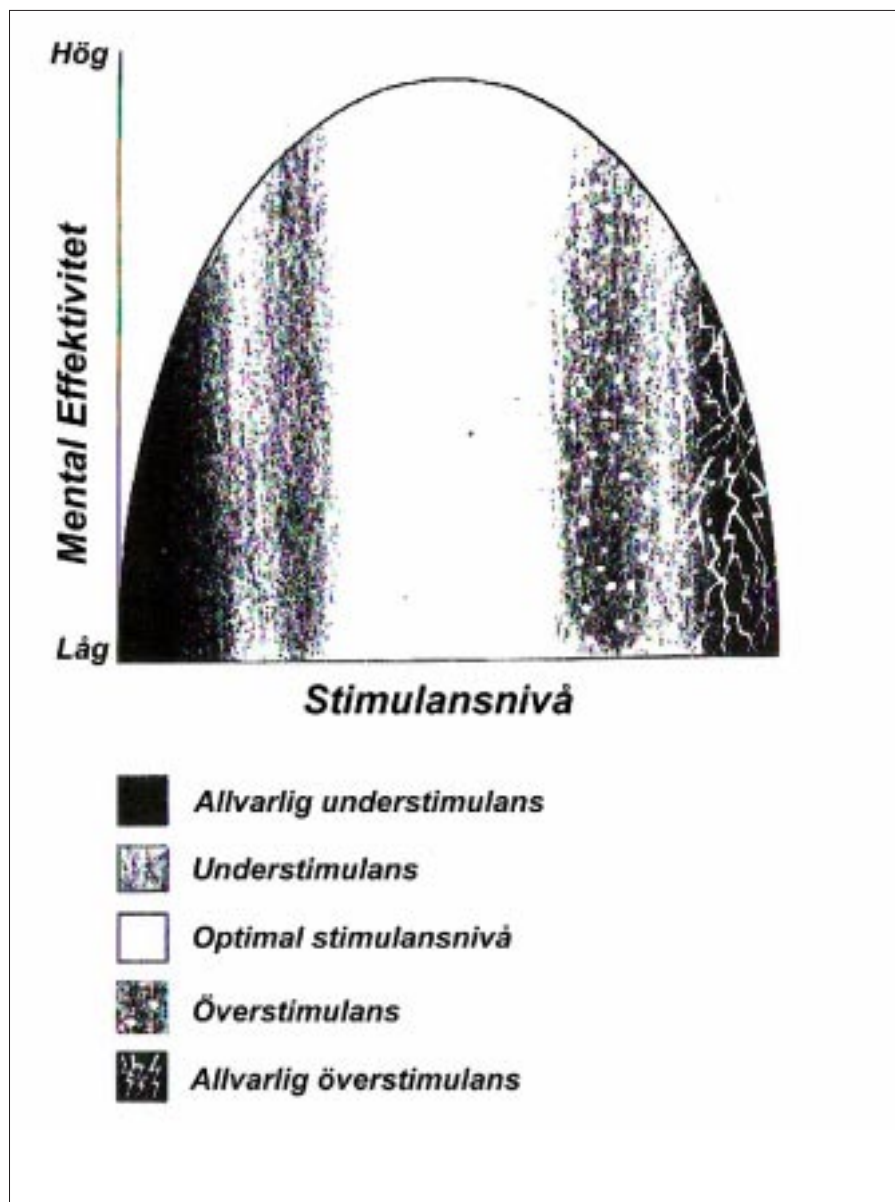
Den fortgående reduktionen av Rysslands konventionella militära styrkor har fått som konsekvens att i försvarsplaneringen läggs större vikt vid kärnvapenstyrkorna. Den tidvis kaotiska situationen i Ryssland innebär osäkerhet om vem som kontrollerar kärnvapnen och en allmän risk att kärnvapen kommer på avvägar. Ett oavsiktligt test på ledningssystemets förmåga att hantera en plötsligt uppkommande situation erhöles i januari 1995 då en forskningsraket sköts upp från den norska basen Andöya och av ryssarna tolkades som ett möjligt anfall. Kärnvapenstyrkorna sattes i högsta beredskap innan larmet kunde blåsas av.

Indiens och Pakistans kärnvapenprov indikerar att båda länderna har kapacitet att producera kärnvapensystem eller har dem redan färdiga. Redan detta medför allvarliga risker. Det är föga troligt att en nybliven kärnvapenmakt har infört alla de tidigare nämnda säkringarna. Därtill kommer att de gamla motsättningarna kan blossa upp i öppet krig, varvid kärnvapnen kan komma till användning. De indiska och pakistanska proven försvarar icke-spridningsavtalet och nya potentiella kärnvapenmakter som Iran och Irak står i kö med ökande risker som följd.

Världen kan inte i längden leva med kärnvapen. Enda vägen till en kärnvapenfri värld är att slå fast att det inte finns några legitima kärnvapen. Det måste komma till bindande åtaganden att rusta ned inom en given tidsram. På vägen dit bör riskerna för krig av misstag begränsas genom åtgärder av den typ som prövats mellan de sedan länge etablerade kärnvapenmakterna.

Ett intressant grepp är "Middle Power Initiative" som bygger på att folkrörelser skall engagera regeringarna i ett antal medelstora länder, som sedan skall utöva press på kärnvapenmakterna. Initiativet har formulerat fyra krav:

- Vi kräver att Indien och Pakistan överger sina kärnvapenambitioner. De måste snarast och utan villkor ansluta sig till såväl icke-spridningsfördraget som provstoppsavtalet. Även Israel måste ge upp sin kärnvapenoption och ansluta sig till icke-spridningsfördraget.

Bilden är hämtad från Marianne Frankenhausers artikel "To Err is Human" från boken "Nuclear War by Mistake – Inevitable or Preventable?" Boken består av referat från den konferens som hölls 15–16 februari 1985 i Stockholm. Marianne Frankenhauser var vid tillfället professor i psykologi vid Karolinska Institutet i Stockholm.

- Vi uppmanar kärnvapenmakterna att omedelbart ta kärnvapnen ur beredskapsläge.
- Vi uppmanar kärnvapenmakterna att i avtal förbinda sig att aldrig använda kärnvapen mot de länder som avstått från dessa vapen.
- Vi kräver en entydig deklaration från de fem kärnvapenmakterna att fullfölja sina åtaganden till nedrustning och slutgiltigt avskaffande av kärnvapnen.

Detta initiativ, en utveckling av nätverket "Abolition 2000", tycker jag är värt allt stöd

Sven Hellman

Avsändare:
Föreningen Svenska
Forskare och Ingenjörer
mot Kärnvapen
Box 16365
103 27 STOCKHOLM

**Begränsad
eftersändning**
Vid definitiv eftersändning
återsänds försändelsen med
nya adressen på baksidan

B
**Förenings-
brev**

Kalendarium

Ämne	Tid	Plats
Nuclear Disarmament Put to the Test Kontaktperson: Majlis Fridén 08-777 60 25 (friden@swipnet.se) för anmälningsblankett	20–22 november Anmälan senast 1 november	Rosenbad Conference Centre Drottninggatan 1, Stockholm
FNs omorganisation – ett sista försök? Utrikespolitiska föreningen Jon Åström, tel 040-611 95 83 för anmälan	17 november kl 19.30	Eden Statsvetenskapliga inst, Lund
FN-dagen. Mänskliga rättigheter 50 år Anita Klum, Svenska Amnesty Bertil Dunér, Utrikespolitiska Institutet	Lördag 24 oktober kl 12.30	Hörsal Dragonen Sprängkullsgatan 19 Göteborg
Vad hotar ingångna avtal? Internationellt seminarium där represen- tanter för världens kärnvapenstater berättar om den officiella kärnvapenpolitiken samt fredsrörelsers aktuella antikärnvapenaktiviteter.	20–22 november	Stockholm Agneta Norberg tel 08-685 63 62

Aktuella webadresser:

Abolition 2000 Menu:	http://www.web.apc.org/~pgs/pages/a2000.html
Bulletin of Atomic Scientists:	http://www.bullatomsci.org/
Campaign free Vanunu:	http://www3.itu.int/ipb/vanunu.htm
Center for Nonproliferation Studies:	http://cns.miis.edu/
Ines:	http://www.mindspring.com/~us016262/ines.html
Inesap:	http://www.th-darmstadt.de/ze/ianus/inesap/
Miljøstiftelsen Bellona:	http://www.bellona.no/
NGO links:	http://www.igc.apc.org/disarm/ngolinks.html
Nuclear Age Peace Foundation:	http://www.napf.org/
Science and Engineering Ethics:	http://www.cableol.co.uk/opragen/
Scientists for Global Responsibility:	http://www.gn.apc.org/sgr/
SIPRI:	http://www.sipri.se/
Student Pugwash i Uppsala:	http://www.student.tdb.uu.se/~pugwash/index.html
Svenska Freds- & Skiljedomsfören:	http://www.svenska-freds.se/

Nya aktuella länkar

Tidningar – alla på engelska

Pakistan – Dawn

<http://www.dawn.com/>
<http://www.nation.com.pk/>

The Nation

Indien – The Times of India

<http://www.timesofindia.com/>
<http://www.indiaserver.com/thehindu/>

The Hindu